

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almenyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANER - *bladet*

Månedsskrift for Soransk Samfund

Februar

Årgang 75 . Nr. 2

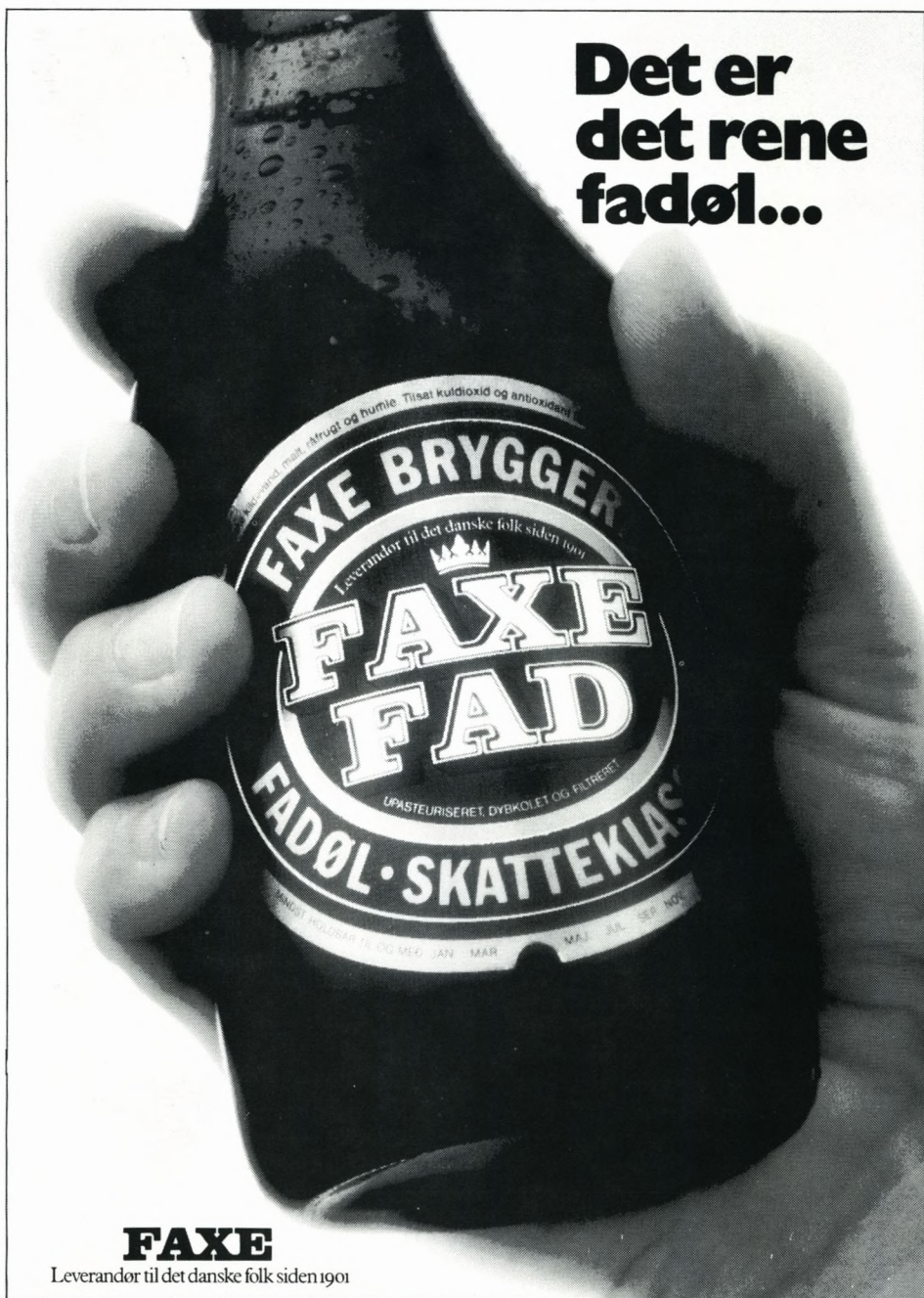
1990

Kongelig skuespiller Henning Moritsen taler på Holbergs fødselsdag i Hofteateret.

(Per Salling foto).

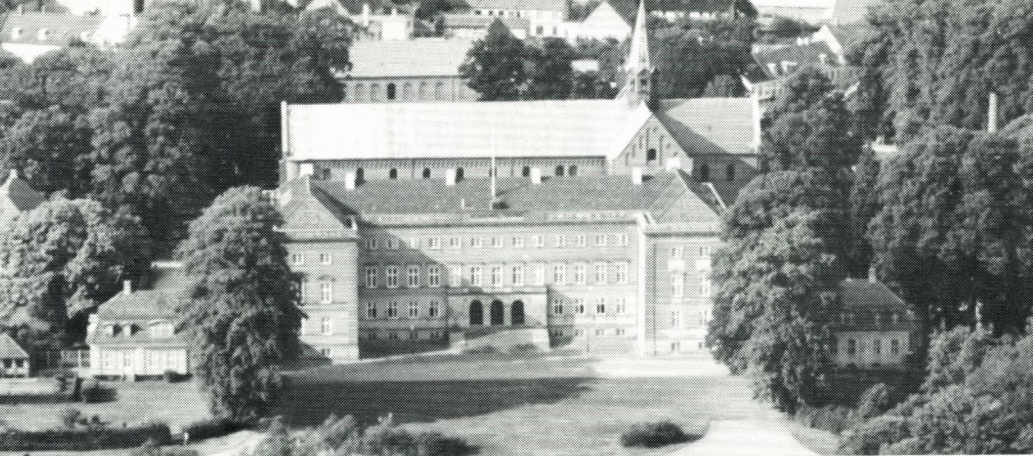
**Det er
det rene
fadøl...**

FAXE

Leverandør til det danske folk siden 1901

Så hvidt som i gamle dage!

Da jeg var i Sorø for at forelæse ved fejringen af Ingemanns 200-år, kunne jeg ved selv- og nærsyn konstatere, at det stod meget sløjt til med skolens facade - hovedbygningens altså! Det er derfor en glædelig nyhed ved indgangen til 1990, at en restaurering snart vil finde sted.

Ranvigs forslag (i januarnummeret af Soraner-Bladet) om at føre hovedbygningen og pavillonerne tilbage til deres oprindelige udseende som hvidpudsede, fortjener al mulig støtte. De litterære og billedmæssige belæg for, hvordan bygningerne har set ud op til begyndelsen af dette århundrede, bør inspirere til den historisk og stilmæssigt rigtige løsning.

Som hovedbygningen står nu med de grå cementfacader, virker den tung og kompakt, har slet ikke den lethed og elegance, der ellers udmærker klassicistisk arkitektur. Bygningen virker trist og ligefrem brutal, mest af alt som et fængsel. Selv om en eller anden uheldig alumne i tidens løb skulle have følt, at sådan var skolen også i virkeligheden, så er det vel ikke ligefrem det indtryk, man ønsker, at bygningen skal kommunikere i sin arkitektoniske fremtræden?

Som parallel kan jeg nævne, at *Brahetrolleborg* på Fyn i dette århundrede har fremtrådt på samme måde som Sorø Akademis hovedbygning: med grå cementflader. Det har nu vist sig, at cementen direkte har virket ødelæggende på det underliggende murværk, og ved en stor, delvist offentligt finansieret restaurering, er cementen nu blevet banket ned, og bygningskomplekset føres nu tilbage til sit oprindelige udseende. Alt sammen under fredningsmyndighedernes nøje tilsyn.

Parallellen burde være endnu et vægtigt argument for at gengive hovedbygningen dens hvidpudsede facade. At vi så må tage med i købet, at Ingemanns og Molbechs pavilloner også hvidpudsas, er noget andet. Den gule farve klæder dem og går jo igen i så meget byggeri i og omkring Sorø - for ikke at glemme rektorboligen, gymnasiet og det »nye« alumnat. Men pudsas hovedbygningen hvid - og det bør den! - så må pavillonerne følge med.

I en af de kilder, Ranvig nævner, H. C. Andersens skitse »Et Stykke Perlesnor« fra 1857, hedder det, at ved søen »skinner, som den hvide stjerneblomst i Skovgrunden, et lille Huus, fromme Psalmer klinge derfra ud gennem Landet ...« - altså et poetisk vidnesbyrd om, at pavillonerne også har været hvidkalkede.

Det er en historisk chance, der nu er for at give hovedbygningen og pavillonerne deres korrekte udseende. Og for at give akademiets fremtræden et tiltrængt æstetisk løft. Lad ikke den chance blive forpasset!

Johan de Mylius (S 63).

Baronens 305 årige fødselsdag Kransekaffe og Hofteater

Søndag den 3. december klokken elleve slæt ved Holberg-statuen foran Det kongelige Teater: *Harlang* stod deroppe – godt understøttet af sin administrator E. Nielsen ved stigens fod – og fastgjorde laurbærkransen fra Soransk Samfund, flot og glat var den (ny leverandør!), flottere end teaterets, der jo altid har præference på den bedste, og første, placering: på baronens udstrakte stokkeunderstøttede venstre hånd. Fremmødet tegnede ikke til succes; men heldigvis dukkede af disen den nyslåede 25-års jubilar *Per Flormand*, og tågen lettede og solen brød frem da *Ann Sørensen* ('88) satte sin lille fod på

„*Rid længere borte, Du! vi er jo et heelt Regiment!*“

trottoiren. Vi var tre og kunne med Frits Jürgensen udbryde: *Rid længere borte, du! vi er jo et heelt regiment*», teksten til hans herlige tegning af tre militærisk udstyrede knægte i ilsom fremfærd på kæphest. Regimentet hilsede statuen, samtidig kom et norsk selskab forbi, og vennene fik oplyst af *Harlang* at vi passede godt på deres Holberg, selvom der ikke er andet tilbage af ham i sarkofagen i Sorø end støv. En undersøgelse skulle have vist dette. Således overtøvede om, at alt kød forgår mens åndens frugter består, gik vi glade til *kransekaffe* på det traditionsrige sted udi Gothersgaden, hvor herlig klassisk musik lyder ud af højttalerne – men vi savnede unægteligt flere soranske

ansigter ... de viste sig til gengæld senere på dagen på Hofteateret, og her var successen hjemme!

Paul Rantzau

Det kongelige Hofteater

Museumsinspektør Ida Poulsen bød velkommen i tilskuerfoyeren til rundvisningen på Hofteateret den 3. december 1989, Holbergs fødselsdag. Indledningsvis slog museumsinspektøren fast at Holberg, der døde i København den 28. januar 1754, aldrig kom her, thi først i sommeren 1766 beordrede Christian VII den fremragende franske arkitekt *Nicolas Henri Jardin* til at omdanne »det konglige particulaire Rustkammer« til et teater for hoffet. Rustkammeret lå over den søndre stald i »nebenbygningerne« ved ridebanen til Christian VI's pragtfulde Christiansborg opført 1731-1745 ved generalbygmester *Elias David Häuser* og hofbygmester *Nicolai Eigtved*, den fine danske arkitekt, der sandsynligvis er mester for de herlige buegange omkring ridebanen; sammen med nebenbygningerne undgik de kæmpeslottets brand den 26. februar 1794, en katastrofe i dansk arkitektur- og kunsthistorie; men Holberg har muligvis og sandsynligvis færdedes i gangene, der nu, sammen med de øvrige bygninger rundt om ridebanen, undergår en længe ventet restaurering. Marmorbroen er blevet restaureret, men de to herlige pavilloner står endnu, halvt ruinerede, som skamstøtter over offentlig ligegyldighed med et enestående kulturminde.

Bortset fra lugten af hestepærer fra stalddene nedenunder – den er der såmænd

endnu – var stedet for et teater glimrende valgt: den teaterglade konge kunne gå direkte fra sine appartements på slottet til teateret, hvor han havde sin loge. Christian VII elskede »teater«, han optrådte selv på scenen her og gjorde efter sigende lykke, og maskeballer havde hans særlige bevågenhed. Hofteateret var simpelthen konstrueret dertil: gulvet i tilskuerrummet kunne – med bistand af stærke arme fra flådens gaster, vante til at tumle med tovværk – hæves, til det kom i niveau med scenegulvet, og da dét strakte sig langt bagud, fik man en stor dansesal med plads til over 800 festklædte og maskerede deltagere; det må have taget sig prægtigt ud! Og ikke mindst på baggrund af tilskuertrumets daværende udseende, der ikke var præget af Louis-quinze-rococo, men af den franske nyklassicisme, der allerede før Louis XV's død i 1774 var brudt igennem som førende indenfor arkitektur og kunsthåndværk. I tilskuerrummet – holdt i blå, hvidt, guld og rødt – bar 22 ioniske søjler, 11 på hver side af salen, der runde sig bagud, loftet og de omløbende logger, hvortil adel og fremstående borgere havde gratis adgang mod forevisning af behørigt adgangstegn – ét findes bevaret i museet! Anvendt til maskebal forlængedes tilskuerrumets søjlerader, malede på lærreder, ind i scenen og bagscenen; herinde var, og er endnu, indgang til små skuespillergarderober, hvoraf én er knyttet til Caroline Mathilde og Johann Friedrich Struensee, dog uden historisk belæg. Museumsinspektør Ida Poulsen skriver derom:

»Den første garderobe i kongesiden (til venstre set fra tilskuerpladsen) er efter traditionen gjort til stedet, hvor dronningen og Struensee havde deres stævnemøder under baller og maskerader på Hofteatret. Undersøgelser har desværre vist, at dette ikke kan være tilfældet, da skuespillergarderoberne på scenen under disse festligheder blev boltet til! Et rødt tapet, der tidligere dækkede væggene og gav rummet et boudoir-agtigt præg, har sikkert pustet liv i myten. Under restaurerin-

gen i 1970 fandt man bag det røde silketapet garderobens oprindelige papirtapet på lærred fra indretningen af Hofteatret i 1767. Rummet danner således rammen om det ældste danske påklædningsværelse, hvor de franske hofakteurer og senere danske skuespillere gjorde sig klar til at gå på scenen. Christian VII kan have benyttet stedet som sin garderobe, da han i 1768 spillede sultan Orosman i Voltaires tragedie »Zaire«.

Struensee – der var blevet dansk geheimekabinetminister i 1771 – deltog i maskeballen sammen med dronning Caroline Mathilde hin skæbnsvangre aften den 16. januar 1771, hvor han, efter at have trukket sig tilbage til slottet ud på natten, blev arresteret i sit sovegemak. Teaterdirektøren *Enevold Brandt* (soraner, indskrevet på Sorøe ridderlige Academie i 1755, se Glahns soranerbiografier 1747-1800) led samme skæbne: begge blev de på ufattelig barbarisk vis henrettet på Øster Fælle den 28. april 1772. Den ulykkelige dronning døde i landflygtighed i Celle den 10. maj 1775, 23 (tre-og-tyve!) år gammel!

Fra Hofteatrets indvielse og indtil paldsrevolutionen havde hoffet, mens det opholdt sig på Hirschholm i en kort periode, ikke ladet teateret stå ubenyttet hen, man kørte ind til residensstaden for at gå i teateret, selvom man også på Hirschholm arrangerede operaopførelser i havepavillonen. Det pragtfulde Hirschholm, generalbygmester *Laurids de Thurahs* (1706-1759) livsværk, var i et års tid knyttet til Brandt, Struensee og Caroline Mathilde: efter enkedronning Sophie Magdalenes død i 1770 flyttede hoffet herud, og en kortvagtig glansperiode indtraf i slottets historie – dronningen nedkom i øvrigt her med Struensees datter Louise Augusta – men den 30. november 1771 rejste hoffet til København for aldrig mere at vende tilbage. Slottet stod forladt i 39 år – at det »sank i grus« er en skrøne – det blev hensynsløst nedrevet 1810-1812, en ny, men nu selvforskyldt katastrofe med det formål at skaffe mursten til C. F. Hansens

(1756-1845) nye Christiansborg - riget fattedes penge - for øvrigt viste det sig bagefter, at nedrivningen havde været en dårlig forretning ... Til rækken af ulykker kan lige tilføjes, at et andet storværk at Thurah og hans konduktør Rosenkrantz, *Det ridderlige Academie i Sorø*, nedbrændte i 1813! Men hoftheateret reddedes - på et hængende hår. I 1786 ophørte forestillingerne for hoffet, og teatret anvendtes derefter som prøvelokale og til særforestillinger.

I 1842 ændredes tilskuerrummet - et krav fra Christian VIII - til det vi ser i dag, et »Biedermeyer-teater«. Tilskuerfoyeren blev formindsket, bræddevægge blev opsat, og trappeløb ændret, resultatet er teaterhistorisk interessant, men arkitektonisk deprimerende. Til gengæld fik det gamle teater en renæssance fra 1842 til 1881; teaterforestillinger - herimellem flere danske nyheder - særforestillinger og sågar maskerader opførtes, men Ringtheaters frygtelige brand i Wien fik brandmyndighederne til at nedlægge forbud mod at bruge Hoftheateret, der var, og er, frygtelig brandfarligt. Rummene blev derefter anvendt til pulterkamre, og myndighederne havde planer om at pille det hele ned og anvende bygningen til kontorer! Men heldigvis afværgedes katastrofen i yderste øjeblik ved, at *Robert Neiiendam* (1880-1966), medstifter i 1911 af »Selskabet for dansk Theaterhistorie«, i 1920 fremsatte forslaget om at bevare Hoftheateret som teaterhistorisk museum - og det blev lykkeligvis vedtaget i 1922. Men nu lukkes teateret, dog kun i et års tid: der er konstateret råd i tagtømmeret, der skal fornys, samtidigt vil man foretage en tiltrængt istandsættelse. Det *kunde* være fristende i denne forbindelse at gennemføre en delvis rekonstruktion af teatret, sådan som det så ud før ombygningen i 1842, men det afstår man fra af gode grunde: for det første mangler man en masse arkitektoniske og kunstneriske detaljer i det gamle teater - grundlaget for en nøjagtig rekonstruktion mangler simpelt hen, men for det andet har, siger museumsinspektør

Ida Poulsen, ombygninger i en anden historisk periode også ret til at blive bevaret for eftertiden og oplyser, at tilskuerfoyeren er gjort i stand i begyndelsen af 1980'erne - men altså som den så ud i 1852.

De mellem 40 og 45 fremmødte soranere inklusive ledsagere var sandelig begundstigede: for det første fik vi en første-klasses to-timers »privat« rundvisning af museumsinspektør Ida Poulsen, der foruden at fortælle om de mange udstillede effekter selvfølgelig også fortalte indgående om hovedtrækkene i dansk teaterhistorie fra Holbergs tid og til nutiden. Holbergs herligste og berømteste comoedier opførtes på Teatret i Lille Grønnegade indtil 1728, hvor Københavns brand satte en stopper for virksomheden, der genoptoges på Den danske Skueplads på Kongens Nytorv. Holberg skrev 6 nye stykker til det nye teater, og han skrev jo på dansk - det kunde vi i øvrigt have sunget om i forsalen - *Salling* havde Chr. Wilsters og Niels W. Gades »Før var der knapt skrevet paa Dansk en Bog« parat til uddeling, men tidspunktet blev desværre forpasset.

Vi var imidlertid dobbelt heldige, idet skuespiller ved Det kongelige Teater *Henning Moritzen* - lige fremragende som instruktør af Holberg og levendegører af hans personer på de skrå brædder - havde stillet sig til disposition for det soranske publikum, der blev inddraget i en herlig dialog med Henning Moritzen i hans belysning af, hvad »Holberg-traditionen« på teatret indebar. Var der i det hele taget nogen, og i så fald: hvad bestod den i? »Vi« blev enige om, at traditionen havde noget med Holbergs *sprog* at gøre, dette herlige danske sprog, der stadigvæk griber og fryder tilhøreren. Moritzen diverterede også med oplæsning (en tekst af *Leif Panduro* om stress), og for en kort stund *levende* det gamle Hoftheater gennem *levende* skuespillers sublime kunst - det var en stor oplevelse! - Men stop en halv: Hoftheateret er som teatermuseum aldeles ikke død! Fra dets vægge taler portrætter af hundreder af scenens børn til tilskueren.

Den, der evner at lytte med opladt sind, kan høre dem tale, synge, deklamere, danse - og spille det skuespil, der er selve livets!

En hjertelig tak til museumsinspektør Ida Poulsen, der med stor beredvillighed og venlig kritik har gennemlæst mit manuskript.

Paul Rantzaau.

Fra verdens tag til oceanets dyb *Af Henning Molin (S 46). (Fortsat).*

En anden var den daglange bustur ad de hullede, ubeskyttede bjergveje til Chitwanområdet ved Himalayas fod. Et af de store reservater, som skal hindre, at naturen helt forsvinder i det nordindiske menneskemylder. Yderst primitiv turistindkvartering i lerklinede hytter, men hos glade mennesker i den lille landsby Saurati. Ved flodbredden – langt fra alfarvej, 2-3 timer i oksekærre, hvor storbyens uro kan nå at sætte sig.

Tidlig morgentur blandt utallige smukke fugle langs jungleranden. Kanotur til krokodiller på sandbankerne. Fodtur gennem junglen – tigreren så vi ikke, men vore fotos af dens fodspor og friske kradsemær-

ker på træerne bevidner at muligheden for et møde var aktuel! Det sjældne næsehorn måtte også vente.

Dog kun til eftermiddagens safari på elefantryk (uden anden sadde end et par sække lærer man på nogle timer, hvad det betyder at have skræv i benene – og man glemmer det ikke de første par dage): Der mødte vi næsehornet, en pansret hun med en stor unge, ingen af dem særlig tilfredse med de 7 elefantkolosser omkring dem.

Langs rivende floder, hvor »rafting« – gummibådssejls gennem strømhvirvlerne – er et meget benyttet tilbud til de yngre turister, der ellers især befolker de små bjergveje på vandring rundt om Annapur-

Soraneraften på Ole Rømer Museet

Mandag den 26. februar kl. 20.00-22.00 er der mulighed for at besøge Ole Rømer Museet på Kroppedal i Vridsløsemagle.

Programmet er som følger:

- Rundvisning ved museumsinspektør *Claus Thykier* ('55). Der vil blive lejlighed til at se nærmere på de gamle astronomiske instrumenter, modellen af Ole Rømers »Observatorium Tusculanum«, hvor han bl.a. opdagede lysets tøven, og de nyopsatte rekonstruktioner af Rømers planetmaskiner, finansieret af Velux Fonden med et meget betydeligt beløb.
- Stjernekeggeri - forudsat at det er klart vejr. Ellers viser Claus Thykier sine fine lysbilledprogrammer om opdagelsen og udgravningen af »Observatorium Tusculanum« og om Halleys komet.
- Kaffe og the med blødt brød, hyggeligt samvær og mulighed for at fyre de spørgsmål af, man er brændt inde med i aftenens løb.

Der går »telebus« fra Taastrup til Vridsløsemagle, næsten til døren; men i øvrigt kan der organiseres samkørsel fra Taastrup station i begrænset omfang.

Pris: kr. 35,- pr. deltager.

Bindende tilmelding til undertegnede senest torsdag 22.2. (telefonisk 17.30-19.30).

Per Salling, 42 99 78 58
Højgårdstoft 264
2630 Taastrup

namassivet eller ad de andre imponerende trekking-ruter. Tilbage til Kathmandu, hvor den egentlige rejse først nu skulle til at begynde: På langs gennem Indien fra nord til syd.

Vi havde, som under vort foregående afrikanske eventyr (Soranerbladet februar 1987) igen valgt den primitive transportform, der giver så god kontakt til den hverdag, man rejser igennem: En special-konstrueret ekspeditionsvogn, opbygget på et 4-hjulstruktet Bedford Chassis, hvor rejsedeltagernes plads til ophold og habengut var slagbænke på det rufoverdækkede lad.

Sammen med op til 15 yngre commonwealthborgere (den 3. ældste var en 35-årig australier) og ledet af Phil og Mike, 2 garvede britiske »drivere« med god forstand på både mekanik, mennesker og de indiske folks fortid og nutid. I nævnte rækkefølge.

Komfortabel tur alligevel, for teltning var svær, men mulighederne – og priserne – for overnatning på hoteller (af mange, hovedsagelig lavere kategorier) og mad på restauranter (i endnu flere varianter, dog kun een med frit omløbende rotter) blev fuldt udnyttet. For en total udgift som ikke oversteg 110-120 kr. pr. døgn.

Første stop var *Pokhara* ved Annapurnas fod. Udgangspunkt for trekking-folket, som undervejs når op over 5000 m højde. Vi andre nøjedes med at nyde de »fjerne pavilloner« fra hotellets tag i solopgangens rosenrøde skær. Og siden som de ustandseligt opdukkende sætstykker på den videre færd langs de lave grønne bjerges terassemarker, ned til den indiske grænse nær Lumbini, hvor Buddha fødtes.

Det første rigtige sammenstød med den indiske menneskevrimmel gav et kort ophold i *Gorakhpur*, ved et overdådigt frugtmarked, hvor vi midt i det hele passerede et ligtog med det afsjælede legeme højt løftet på en bære og de få sørgende omgivet af farver og trommemusik, som vi senere skulle opleve det så mange gange.

Det næste var i *Varanasi* ved den hellige Moder Ganges. Før solopgang sejlede vi ud på floden, så pilgrimmene på de trappedækkede skrænter på vej til den hellige tvætning, passerede sandeltræssælgerne med duftende træ klar til ligbrænding på de særlige platforme langs bredderne, påvirkedes af områdets hellige udstråling – og lod os så igen opsluge af stadens mylder.: En cyklerickshaw bragte os til den uundgåelige silkekøbmænd, hvor mange meter skønne stoffet skiftede ejer for at hjembringes som lettransportable souvenirs og gaver til familiens kvindelige medlemmer.

Videre rejste vi gennem *Allahabad* til et andet seværdigt rejsemål, de rigt forsurede templer i Khajuharo, i menneskealder skjult for muhammedanske invasionshæres ødelæggelse, overgroet af junglens vækster. Men for knap hundrede år siden genfundet under en engelsk tigerjagt. Og nu ligger de 4 templer helt frilagt nær hinanden og viser en righoldig skulptør kunnen fra en svunden civilisation. Ikke mindst kendt for de elegante afbildninger af artistisk elskov, som henviser vore dages erotiske udfoldelser og billedmagerier til profanitetens ulidelighed.

Nordover gik ruten nu, gennem Gwalior med den enorme stormogulfæstning til *Fatehpur Sikri*, eneherskeren Akbars forladte by. Et eventyrpalads bygget i smukke røde sandsten, med audiensgårde og haremssale bag kniplingsfine stengitre. Til *Agra*, turens arkitektoniske højdepunkt: Shah Jahans gravmæle over sin højtelskede Mumtaz Mahal, der som 35-årig døde i barselseng. Men hvis minde aldrig vil dø, smukt som det står der i sin skære, hvide marmorglans, *Taj Mahal*, et af verdens vidundere.

New Delhi med de mange millioner indbyggere bød naturligvis også på historiske og arkitektoniske oplevelser: Det røde fort, hvor mogulerne har boet, den enorme moské med plads til over 20.000 bedende, den urgamle jernsøjle, som alle må omfavne med hænderne bag ryggen for at få ønsker opfyldt. Den viktorianske, angelsaksiske monumentalarkitektur i regeringskvartererne. Bazarer og butikker. Men menneskemylderet, de 100.000 demonstrerende kommunisters protestmarsch mod Bhopal – og forresten turens eneste overnatning på luksushotel – står også klart i erindringer fra Indiens hovedstad.

Foran os stod nu turen gennem *Rhajanstan*, det område, vi i så vid udstrækning forbinder med indisk historie. Der, hvor de nordfra kommende mogul fyrster stødte sammen med de lokale maharajaher, hvor byer og administrationscentre med tilhørende paladser opbyggedes i kolossal pragt for hurtigt igen at forlades på grund af vekslende klima eller krigslykke.

På elefantryk drog vi op til *Amberspalads*, pudset i gul okkerfarve: spejl og ædelstenssmykkede audienssale og Kalitempel med tunge reliefbeklædte sølvdøre. Jaipur med vindenes lyserøde palads, skalkeskjul for hoffets harem, når det spændende gadeliv skulle følges. Og med det enorme 2 1/2 sekel gamle astronomiske observatorium, hvis kæmpestore friluftsinstrumenter den dag i dag kan anvendes til nøjagtige studier af stjerner og planeter.

Jaipur også med universitetshospitalet, hvis elegante lægespecialist hurtigt og grundigt diagnosticerede og anviste de fornødne antibiotica til helbredelse af et udtærende maveonde, som så også for 3 »hjemmebesøg« med al fornøden medicin beregnede godt 100 kr. i honorar!

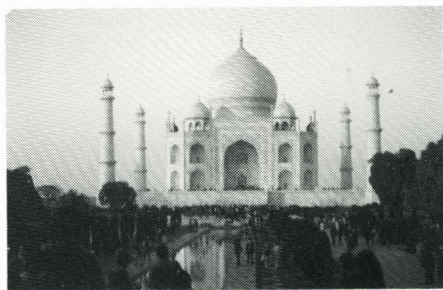
Der var endnu meget at opleve. Fuldmåne var det, så der var hindubryllup: Brud og -gom sad stift på pragtstolen, mens gæster i mængde indtog alverdens curryretter – og lys og lamper flimrede i busketterne i den lange varme nat. Den

ændrede natur fra Gangesslettens grønne flader til tørre buskstepper med dromedarer forspændt de mærkværdigste køretøjer – ja, selv foran en asfalt-belægningsmaskine.

Og *Ajmer*, med den gyldne Jainmodel af universet, et overnaturligt dukkehus med sol og måne, paladser, elefanter og krigere spredt udover tempellofter. En station på vej til den hellige sø ved *Pushkar*, en lille by kronet af et spændende Brahmatempel med mange gravmæler. *Udaipur*, hvor sommerpaladset ude i søen nu er omdannet til et luksushotel. Hvortil vi kom pr. motorbåd ført af en stout, sortskægget, turbanklædt sikh – dog kun til 5'a clock tea med biscuits. *Chittorgahr*, hvis imponerende fæstning – ringmuren er 13 km lang – vi nåede gennem 7 snævre porte ad den stejle vejrampe. I fordums tid gjorde det byen uindtagelig, for en elefant (eller en Bedford!) kunne kun lige passere.

For gud ved hvilken gang »nød« vi en primitiv indisk »Dal« supper (lidt kogt ris og 3-5 slags currytilbehør serveret på et lille cabaretfad, blandet og spist med højre hånds fingre – venstre hånd er reserveret til andre formål!). Hvem der nu havde en bøj – og det er jo netop det man ikke har i dette land, hvor køernes fornemste pligt er at producere brændsel, der overalt forhandles som forskelligt formgivne klattekager.

Prinsesse Raptis slot i *Mandu*, endnu en malerisk ruin, så Indiens 3. største moske, også i ruiner og skibspaladsets søjlehaller og badebassiner ligedan. Men med et dramatisk fund af en død mand med knust hjerneskal, dræbt ved styrt

eller overfald, hvem ved? I hvert fald fik vi travlt med at komme videre før politiet nåede frem – sådanne begivenheder kan nemt medføre dages tilbageholdelse af fremmede!

Nu nærmer vi os *Bombay*, mere frugtbart er det igen, og færdselen er livlig. Tatra og Ashok lastbiler, med førerhuse-
ne farverigt udsmykkende, som var det hollandske gadeorgler. De kører godt til

ad landevejenes smalle midterstribe, med mange uheld til følge, men her er et helt folk at forsyne. Elendighedens slum oplever vi også, teltagtige tilflugtsteder dækket af pap, gl. sække og udbankede bliktønder. Mærkeligt at bo lige ved siden af, på fint hotel med farve-TV, omgivet af den fattigdom, som tilsyneladende ikke anfægter den lokale mellemstand.

(Fortsættes)

Henning Molin.

Tanker omkring Titanic

Kan man opføre et drama om luksuslineren TITANIC's forlis som skole»komedie« i Sorø Akademis festsal? Guderne skal vide, at dette spørgsmål har kostet mig adskillige søvnløse nætter i det forløbne år. Men vi vovede forsøget, cirka 70 unge entusiastiske mennesker og undertegnede, i december måned 1989, og jeg tror nok, vi kan sige, at forsøget lykkedes. I hvert fald var vi alle glade, tilfredse (og trætte!) efter den sidste forestilling.

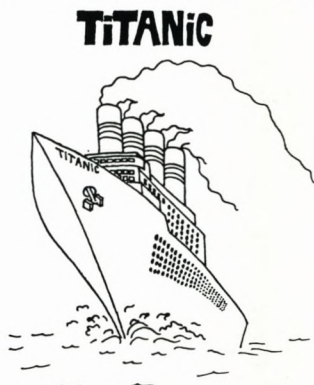
Det hele startede nytårmorgen 1989 i Wien, denne inspirerende kulturby, hvor jeg skrev de første replikker i stykket. TITANIC's dramatiske forlis i april 1912 har altid fascineret mig, og nu skulle det altså være. Selvfølgelig er der skrevet teaterstykker og lavet film om denne begivenhed, men jeg har holdt mig fri af alle manuskripter for at give min version af historien.

Jeg har i høj grad benyttet mig af historiske facts, således er de fleste personer i stykket autentiske, men naturligvis har jeg også brugt fantasien for at skildre, hvad der skete ombord på TITANIC den skæbnesvangre nat. Natten, hvor alle ombordværende, fra 3. klasses udvandrere til 1. klasses millionærer, måtte se sandheden, alias isbjerget, i øjnene. For mig personligt har det været fantastisk spændende og udfordrende at arbejde med sproget, at udforme replikker, at prøve at skille væsentligt fra uvæsentligt. I efteråret kom så høsten: den lige så spændende proces, hvor vi alle i et frugtbart samarbejde skulle prøve at få det hele op på sce-

nen. Terperi med replikker, opbygning af scenografi (hvis De vidste, kære læser, hvor svært det er at bygge et isbjerg!), arbejde med sminke, lysætning, musik samt prægtige kostumer fra Det kongelige Teater. Det var en fryd!

Et par ord om scenografien i øvrigt: da det var umuligt at genskabe skibet i alle realistiske detaljer (sic!), valgte vi at gøre scenografien helt abstrakt. Scenegulv, borde og stole, redningsbåde og årer blev pakket ind i masser af sølvfolie, der kunne give mindelser om prægten ombord på TITANIC og samtidig helt specielle lyseffekter i projektørbelysning. Derudover kun det hvide isbjerg, den blå himmel og de røde flader med rederiet White Stars bomærke.

Valget af »underlægningsmusik« skulle understrege TITANIC's position midt mellem den gamle og den nye verden, Europa og USA. Johan Strauss-valse fra Wien (Stefan Zweigs »Verden af i går«, der spiller en vis rolle i skuespillet), og

Tegning: Jesper Koch

Gustav Mahlers 1. symfoni, Der Titan, hvis 4. sats på fantastisk vis kunne illustrere sammenstødet mellem skib og isbjerg. Ragtime-tonerne af Scott Joplin repræsenterede den nye verden - og rent faktisk blev der spillet ragtime ombord på TITANIC. Slutscenen, hvor skibet synker, var årsag til mange overvejelser. Det endte med, at jeg brutalt skar originalmanuskriptets sidste sider bort og i stedet for ord brugte Mozarts vidunderlige Requiem (Lacrimosa-satsen) samt et »livslys« for hver af de 34 skuespillere, lys, der slukkedes i takt med musikken - så salen til allersidst henlå i mørke. Publikum SKULLE gribes og bevæges, og jeg tror, det lykkedes!

En væsentlig grund til, at alle medvirkende gik ind for sagen med stor iver, er nok også, at historien om TITANIC jo ikke bare er elementært spændende, men også et glimrende sindbillede på, hvordan moderne mennesker tror på og forholder sig til teknikkens vidundere. En alt for blind tro på teknik og såkaldt fremskridt - uden den menneskelige dimension - fører kun alt for ofte til forlis.

Netop den menneskelige dimension, manifesteret i et godt samvær og samarbejde med eleverne på eller bag scenen i efterårsmånederne, har for mig personligt vist, at »TITANIC« eller lignende kreative projekter ikke nødvendigvis skal forlise, men KAN klare sig fri af alle eventuelle isbjerge. Og hurra for det!

Arne Gjerum.

SUZUKI

Salg - Service

Aut.   -forhandler

NIELS THIELE

Automobiler

STENLØSE

Tlf (02) 17 00 72

Ingemann-aftenen 4. december

Vekselvirkningen mellem billeder, musik og fortælling om Ingemann var en stor og smuk oplevelse den 4. december, hvor Soransk Samfund havde indbudt til Lars Thorkild Bjørns levnedsbeskrivelse af Ingemann.

Man gik fra aftenen med en fornemmelse af at have oplevet Ingemann på en anden og mere intens måde, end vi måske ellers kender ham.

Blot synd, at meget få (12) havde fundet vej til Vartov.

En reminder i det nummer af Soranerbladet, der udkom få dage før mødet, havde nok været en god ide.

Frode Gam.

Fynske soranere

De fynske soranere med damer mødtes, i alt 31, fredag den 8. december for at tænke på fader Holberg. Heller ikke i år foregik det i teatret, men i en revy »Flying Bandits«. Forestillingen morede os og gjorde nar af os og vore vaner på en sådan måde, som Holberg nok havde gjort, hvis han havde levet i dag. Til gengæld fik asketen Holberg ikke så velsmagende natmad, som vi senere på aftenen fik i restauranten »Under Lindetræet«

Så må det vist være tid til at indhente en forsømmelse fra i sommer, hvor vi - selvfølgelig - også mødtes her på Fyn, nemlig den 5. juni for at spille batok. Med damer var vi ca. 30, som indfandt os på Langø Hoved, hvor Jane og Knud Thybo bor. Det regnede det meste af dagen, så der var ingen vanskelighed ved at finde et tilpas fugtigt sted for det ædle spil, men måske lidt vanskeligt at trække kæppene op. Uanset vejret gennemførte vi spillet, indtil paven var fundet, og alle må nu gætte. Det blev *Flemming Borch* endda for 10. gang pave, selvom det ikke var i træk. Det gjorde dog ingen skår i stemningen, og den medbragte mad blev fortæret indendøre. Faxe havde som sædvanlig bidraget til, at der også var våde varer inden døre. Under spisningen blev der afholdt

generalforsamling i god ro og orden og med genvalg over hele linien (O. Teusch som formand). Vi har fundet os godt tilrette oppe på Langø og håber at kunne fortsætte, også fordi værterne Thybo har visse forbindelser til Albani Bryggerierne.

»Vi måtte denne gang undvære Binzer, som har været trofast deltager i mange år. Vi vil savne ham og er kun glade for, at hans kone fortsætter med at komme«.

Erik Lind.

Julefrokosten den 7. december 1989

Vi var så mange, at antichamberet måtte tages i anvendelse.

Harlang bød velkommen og dirigerede såvel hymne som leveråb til perfektion. Langbordet i spisesalen frembød fra referentens eleverede stade et prægtigt skue: unge og gamle drenge i harmonisk samlag, men vi savnede et væsentligt islæt, det der fuldkommengør og opløfter det soranske convivium: *pigerne!* Ikke én var mødt op ... åh, det var en skam! Ingen foredragsholder havde meldt sig, til gengæld brillerede *Salling* atter som auctionarius, alle fortrylledes af hans talegaver, og kun få undlod at byde på de »rare« soranske bøger, som han lod gå for højeste bud; det var for eksempel lykkedes ham at fremskaffe et eksemplar af »Soransk Tidskrift« i hæftet stand og ukomplet, men med det sjældne kort over Sorø Akademis Ejendomme i Første Hæfte 1865, sjældent, fordi det tages ud og pryder væggen i glas og ramme! *Adolf Stenders* (R 1893) fire berømte drengebøger fra Sorø Akademi: »Frisk mod«, 1906; »Skolekammerater«, 1910; »Drenge er Drenge«, 1916, og »Maalet naaet«, fra 1917, var atter under hammeren i pæne eksemplarer, og *Frederik Nygaards* (1915) »Kammer Nr. 3. Soraner paa Sjette Frederiks Tid«, 1957, gik til en pæn pris, bogen var helt forlagsfrisk. Auktionen indbragte ialt kr. 680,-, men da det er et stort og tidskrævende arbejde at støve soranerlitteratur op i de københavnske antikvariater, er det et spørgsmål, om vi ikke snart har overværet Sallings sidste jule-auktion, med mindre gammelsoranere vil træde hjælpende til med diverse »Sorana« fra egen hylder!

Det indkomne beløb går ubeskåret til Soraner-Bladet.

Ved de antichambrenderes bord blev vigtige emner sat under debat såsom syltens kvalitet, brændevinens mangel og ølets styrke. Retten (den juridiske), dens filosofi, historie og udøvelse fra Arilds tid og til nutiden, blev taget under kyndig behandling af *Svend Gram Jensen* med særskilt hensyn til vort ophøjede og spirituelle stade. *Tatzel* (der Wurm genannt) viste sig i rette tid og bidrog med skarpe kommentarer.

Holbergs fødselsdag bragtes på tale. Vi ældre dvælede ved Holbergforestillingen i »gamle dage« på »gamle scene« på selve dagen, og vi mindedes det smukke syn med rektor for Sorø Akademi midt imellem sine tredje-g'ere – drengene i reglementeret gallauniform og pigerne i hvidt – på 1. parkets 1. række ... mon vi nogen sinde får det at se igen??

Følgende 31 havde sat hinanden stævne til denne store og herlige julefrokost:

Nestor og æresmedlem *Dan Fink* '27; *Arne Stauning* '29; *Axel Christiansen* '30; *Jørgen Tholl* '33; *Johannes Dam og Flemming Valeur Nissen* '34; *Paul Rantzau* '37; *Hans Birger Mitens og Robert Riis* 41; *Finn Harlang* '45; *Svend Gram Jensen og Birger J. Seistrup* '49; *Thyge Winther-Jensen* '54; *Torben Brandt og Peter Bruun* '56; *Jørgen Hansen, Niels-Ulrik Kopp, Ole Mørch, Erik Palm, Jens R. Sparrevohn og Hans Stage* '58; *Poul Alling Skibelund* '63; *Niels-Erik Pedersen* '66; *Kaj Dyrvig Skibelund* '69; *Hans Kiesow og Per Salling* '73; *Olav Aasted og Jens Jakob Preisler* '86; *Klaus Runge og Lasse Tryde* '87, samt *benjamin Lars Pedersen* '88.

Mange drog til Nachspiels på »Erik den Røde«, hvor flere borde blev taget i besiddelse; ved mit krydsede *Stauning, Mitens, Aasted og Lars Pedersen* klinger over emnet romernes teaterbygninger ... kom så ikke og påstå, at vi kun snakker »Sorø«, når vi mødes ... det skulle da lige være drømmeprojektet om en fast Holberg-Scene på Sorø Akademi (mæcen søges!), men det kom slet ikke på tale, for det er det ingen der har foreslået – det er jo kun en drøm!

Rantzau

Nytårsfrokosten d. 4. jan. 1990

Vi plejer at sidde ved ét bord på langs, i dag skulle vi sidde på tværs, en dårlig idé hvis vi er mange; men heldigvis var ét bord nok til de tolv fremmødte:

Æresmedlem, nestor *Dan Fink '27; Knud Hauerslev '23; Arne Stauning '29; Jørgen Tholl '33; Johannes Dam '34; Paul Rantzau '37; Finn Harlang '45; Ib Juul '47; Poul Andersen '60; Klaus Runge '87; Ann Sørensen '88 og Morten Runge '89* der som »rekord-benjamin« hilstes med berettiget applaus.

Hauerslev fremlagde beskrivelsen (på latin!) af sin nyeste opdagelse *Syzygospora Sorana* (!), i al sin enkelthed en parasit i *ascocoryne sarcoides*, en smuk videreførelse af Hauerslevs fremragende indsats på dette meget specielle område. Vi snakkede i øvrigt om alskens interessante emner, hvoraf ét fortjener nærmere omtale:

»Det hvide Slot dernede«, Ranvigs, tør man nok sige, opsigtsvækkende artikel i januarnummeret (side 3-4), hvor han slår til lyd for at Hovedbygningens grimme grå cementpuds fra århundredets begyndelse – nu da facaderne skal restaureres – erstattes af det *oprindelige, hvide* pudslag! Tanken er indlysende rigtig: NU har vi mulighed for at slippe af med »den store grå kasse« og få den til at genopstå *luce nova* som den var tænkt af *Malling*: en efterklang af det ridderlige Academies hvide mure, hvortil også hørte de to pavilloner, der også, samtidigt, må have deres hvide facader tilbage. Så bindes Hoved-

bygning og pavilloner sammen - på trods af forskel i stil - og atmosfæren i hele anlægget ændres: *lyset* holder sit indtog! – Måtte *Ranvigs* forslag vinde gehør – chancen er der **nu** – gribes den ikke, vil den – måske – først vise sig igen om hundrede år ...! De øvrige, »Sorø-gule«, bygninger på Akademi-grunden røres der ikke ved.

Vi var tre der sivede til Nachspiel: *Tholl, Ann og referenten*. Vi fik en skøn og munter snak og blev enige om at sende en hjertelig nytårshilsen til vore læsere i håbet om at de vil møde talstærkt op til soraner-frokosterne i 1990 – ikke mindst de pur-unge m/k der satte et markant præg på frokosterne i det forgangne år!

Paul Rantzau

VILHELM MAGNUSSEN

Tórshavn

Død 17. december 1989

Søndag den 17. december 1989 døde fhv. overlæge *Vilhelm Magnussen, Tórshavn*, 85 år gammel.

Han var student fra Sorø Akademi 1923. Cand. med. 1931. Efter at have været ansat ved forskellige tuberkuloseafdelinger, sidst ved Århus Tuberkuloseafdeling og Tuberkulosestation, fik han stillingen som overlæge ved tuberkulosesanatoriet i Tórshavn. Hans uddannelse som tuberkuloselæge havde et bestemt sigte. Han ville gøre alt, hvad der stod i hans magt for at få bugt med den sygdom, som i 20'erne og 30'erne var en sand svøbe for Færøerne, nemlig tuberkulosen, som hvert år krævede mange dødsfald, især blandt unge.

Grundig som han var, søgte og fandt han frem til smitekilderne.

Han fik i 1939 gennemført tvungen røntgenundersøgelse af alle skibsbesætninger, inden de fik lov til at påmønstre, og i 1946 rejste han rundt i alle byderne og fik på kort tid vaccineret hele befolkningen mod tuberkulose. Disse profylaktiske foranstaltninger forandrede hele situationen.

Det blev også dr. Magnussen forundt at opleve brugen af kemoterapeutiske midler, der helbreder tuberkulose, således at sygdommen på det nærmeste er forsvundet fra Færøerne.

Hans grundighed, hans store arbejds-
evne og hans fantastiske hukommelse var stærkt medvirkende til, at det på så kort tid lykkedes ham at nedkæmpe tuberkulosen.

Opvokset i bygden Saksuns vældige natur fik hans sportsånd rig næring. Hans indgående kendskab til alle øerne, vejr og vind og ikke mindst strømforholdene gav os mange uforglemmelige fisketure efter helleflyndere. Når han ville slappe af, søgte han tilbage til hjembygden Saksun, hvor han, som den fine sportsfisker han var, hev mange flotte laks i land.

Tórshavn, den 30. december 1989.

Jacob Højgaard.

Christian Matras (S 20)

Chr. Matras kom i 1917 fra Thorshavn til Sorø, hvor i de år flere andre færingere var elever bl.a. Jørgen Frantz Jacobsen, som efter sin ret tidlige død blev kendt for romanen »Barbara«.

Matras blev respekteret for en nobel, alvorlig holdning og betydelig åndelig modenhed. Hans interesse og iver for dyrkning af hjemstavns sproget var tydelig allerede i Sorø. Skrivebordet i hans værelse på gymnasiet var som hos en typisk sprogforsker tæt dækket af seddelbunker med glosser og kommentarer. Han blev da også en af de fire soranere af årgang 1920, som opnåede stillinger som universitetsprofessorer.

Slægten stammede oprindeligt fra Frankrig, hvorfra den først kendte af navnet blev hentet til Sorø som professor ved CHR. d. 4's Akademi. Vor klassekammerat stammede fra professorens broder, som også underviste i Sorø, idet han vikarierede for professoren, medens denne havde orlov for at studere italiensk ved universitetet i Padua. - Chr. Matras betegnede i sin tale ved 50-års jubilæet, at hans slægt var kommet til Færøerne via Sorø.

Hans forfatterskab på modersmålet kan kun vurderes ved kendskab til det færøske sprog. Men hans jævnaldrende ven William Heinesen har i et radioforedrag sammenlignet Matras' digtning med selveste Thomas Kingo's - en meget høj kvalitet.

Chr. Matras var en fin personlighed, en soraner som fortjener at huskes.

»Ching« (S 1920)

Soranske dødsfald

CHRISTIAN MATRAS (S 20)

7. december 1900 - 16. oktober 1988

BJØRN GJERLØFF (S 43)

15. juni 1923 - januar 1990

VILHELM MAGNUSSEN (S 23)

23. april 1904 - 17. december 1989

Runde fødselsdage i februar 1990

3. Lærer Hans Jørgen Brasen (f. 20, S 39) Ordrupvej 47 A, 2920 Ch. lund.
3. Civ. ing. Ib Refn (f. 20, S 37) Vintervej 11, 2920 Ch. lund
4. Trafikkontr. Lykke Sørensen (f. 30, R 46) N. Farimagsgade 59, 1364 Kbh. K
5. Studielektor Jørgen Kragh Knudsen (f. 30, S 49) Webersvej 8, Frejlev pr. 9200 Aalborg SV
7. Dir. Frank Horn (f. 10, S 29) 100, St. Augustine Blv., St. Augustine, Florida 32084, USA
7. Skolebest. Asger Kaas Neergaard (f. 15, R 32) Østervej 92, 4840 Nørre Alslev
8. Bibl. Ole Hovman (f. 20, S 31) Frydenlundsvej 94, 2950 Vedbæk
9. Fru Ellen Engseth (f. 30, S 47) Pilveien 7, Kråkerøy pr. N-1600 Frederiksstad, Norge
10. Lektor Frans Pærregaard (f. 40, S 58) Ofenbachsvej 17, 7500 Holstebro
11. Afd.ing. Tage Mørch Albrechtsen (f. 20, S 39), Birkerød Parkvej 67, 3460 Birkerød.
11. Grosserer Gunnar Holm-Petersen (f. 15, R 31) Kirstinedalsvej 18, 3. th, 2500 Valby

12. Dir. Helge Hørby (f. 20, S 38) Godthåbsvej 89, 1. th., 2000 Fr.berg C
12. Eksp.sekr. Vagn Nielsen (f. 20, S 38) Værebrovej 204, 2880 Bagsværd
13. Propr. Th. Mayntz-Clausen (f. 00, R 16) Bakkedraget 37, 3480 Fredensborg
14. Lektor Sigurd Stevns Hansen (f. 10, lærer) Christiansvej 6, 4180 Sorø
15. Civ.ing Per Kargaard Thomsen (f. 30, S 48) Strudsbjergvej 20, 4200 Slagelse
16. Dir. Iver H. Hasselbalch (f. 20, S 38) Toldbodgade 36 B, 1253 Kbh. K
17. Forvalter Erik Gammeltoft (f. 30, S 49) Alvien 7635, S-95190 Luleå, Sverige
19. Civ.ing. Mogens Jensen (f. 20, S 39) Nässelstigen 15, S-16239 Vällingby, Sverige
20. Civ.ing. Børge Carlsund (f. 30, S 48) Frugthegnet 51, 2830 Virum
20. Journalist Erik Thrane (f. 30, S 48) Sprogøvej 20, 4220 Korsør
22. Arne Bering (f. 30, S 49) ska.: Odensegade 42, 8000 Aarhus
23. Bestyrer Sven Grüner (f. 20, S 39) Box 25, Namadzi, Malawi
24. Arkitekt Børge Fyhr-Johansen (f. 15, S 33) Cederborghs Väg 6, S-22365 Lund, Sverige
27. Cand.mag. Arne Waage Beck (f. 40, S 59) Bobakken 1, 2720 Vanløse
27. Vicedir. Henning Blume (f. 15, S 33) Sprogøvej 19, 2.tv., 2000 Fr.berg C
27. Dir. Erik Gøttrup-Nielsen (f. 15, S 34), P.O. Box 92, Empangenim Natal, Sydafrika.
27. Fuldm. Mogens Jacobsen (f. 40, R 57) Tulipanvej 16, 4000 Roskilde
27. Civ.ing. Hans P. Mathiesen (f. 40, S 59) Carl Baggers Allé 16, 2920 Ch.lund
28. Oberstløjtnant Svend Bruun de Neergaard (f. 20, R 36) Møllevej 36, 2970 Hørsholm
28. Læge Ib Søndergaard (f. 15, S 33) Åbrinken 118, 2830 Virum

»ska«. sidste kendte adresse; oplysning til Per Salling, Højgårdstoft 264, 2630 Taastrup

Soraner-frokost

torsdag den 1. februar kl. 12 på Restaurant Prag, Amagerbrogade / hjørnet af Prags Boulevard.

Taler: ???

MEDLEMSKONTINGENTET

er af generalforsamlingen fastsat til kr. 100,- i 1990. For medlemmer fra og med årgang 1982 samt for medlemmer, der er fyldt 67 år, dog kun kr. 65,-.

Soransk Samfunds kasserer:

Direktør Finn Harlang
Dronningens Tværgade 30
1302 København K.
Telefon 33 13 86 66
Postgiro 4 00 17 10

Kontingent m.v.

SOR-data
Soransk Samfund
Dr. Tværgade 30
1302 København K.
Kontingent:
giro 3 27 13 07

OBS – Årgang 89 er kontingentfri.

Adresseændring skal i Skandinavi-
en ske til det lokale postkontor
(udenfor Skandinavien direkte til
kassereren).

OBS – BETALING

Til de medlemmer, der er bosat i Danmark, på Færøerne, i Norge, Finland, Sverige og i Island fremsendes fortrykte girokort. Udlandssoranere bedes **indbetale kontingent i check, trukket på en dansk bank**, da Samfundet ellers må betale **30,00 kr.** for at veksle en udenlandsk check. Denne indbetaling må gerne komme kassereren i hænde u/ yderligere opfordring, hvorved Samfundet sparer tid og penge til opkrævning.

Henvendelse vedrørende SORANSK SAMFUND

stiles til:
Formanden, borgmester Ib Juul
Herlev Rådhus, Bygaden 90
2730 Herlev
Telefon 42 94 06 33

SORANERBLADET: Redaktion

Svend Ranvig
Kongebrovej 28
4180 Sorø
53 63 08 57 (bedst 18-19)

SORANERBLADET: Administration

Direktør Finn Harlang
Dronningens Tværgade 30, 1302 Kbh. K.
Tlf. 33 13 86 66 – Fax. 33 93 86 66

Sorø Bogtrykkeri APS

Alleen 9, 4180 Sorø
Tlf. 53 63 05 75 – Fax. 53 63 51 75

ISSN 0903-1340

Adresseændringer og re-
klamationer rettes i Skan-
dinavien til det lokale
postkontor.

3079

1069

00

BIBI BACHE

PARSBERGVEJ 50
2830 VIRUM

Indhent tilbud på

Person-, Last-, Varevogne

MERCEDES-BENZ

4300 HOLBÆK

Hovedvej 4

53 43 41 22

4400 KALUNDBORG

Slagelsevej 162

53 51 11 66

4500 NYKØBING Sj.

Autogården

53 41 11 22

– *Stedet vi mødes*

HOTEL POSTGÅRDEN

Leslie Christensen

Telf. 53 63 22 22

Sorø Akademis
Skovdistrikt

Telf. 53 63 01 25

**ADVOKAT
CENTRET**

**AHLGADE 49
4300 HOLBÆK**

Steen Harrsen
Møderet for Højesteret

Michael Abel
Møderet for Landsret

Jens Klokhøj
Møderet for Landsret

Finn Jørgensen
Møderet for Landsret

Palle Andersen
Møderet for Højesteret

Telefon 53 43 44 45 · Fax 53 43 01 12 · Giro 3 03 81 81